విభ్రాంతి

సుందర పార్వతీశ కవులు

కనకరాజు వస్తున్నాడు.
ఆఁ వస్తే ఏమిటీ?
రోజూ ఎంతో మంది వస్తుంటారు,పోతుంటారు.
మరలాంటప్పుడు కనకరాజు వస్తే ఏమిటి?
ఆయనేమన్నా గవర్నరా? కాదే!
ముఖ్యమంత్రా? కాదే!
పోనీ పెద్ద సినిమా యాక్టరా? అదీకాదే!
మరెందుకు కనకరాజు వస్తే ఏదో న్యూస్‌లా చెప్తాడు అనుకోవద్దు.
ఉంది...విశేషం ఉంది.
కనకరాజు రావడంలో మరీ విశేషం ఉంది.
ఎందుకంటే అతగాడు మామూలుగా రాడు.
అలా అనీ,
రాజు పేరెట్టుకున్నాడు కదా అనీ,
రవితేజము లలరగ రాడు.
మరెలా వస్తాడు?
కనకరాజు కంటే ముందు అతని పొట్ట వస్తుంది.
ఆ వెనుక పొట్టి కాళ్ళొస్తాయి.
తర్వాత సిగరెట్టు పొగ.
ఆ సిగరెట్టు పట్టుకున్న చేతులు.
క తర్వాత నవ్వితే చిగుళ్ళు తప్ప పళ్ళు కనిపించని దాకలాంటి నోరున్న మొహం.
ఇలా ఒకదాని తర్వాత ఒకటి...
కనిపిస్తూ వస్తాయి.

పొట్టి చేతుల చొక్కా దాని క్రింద ఎప్పుడు జారిపోతుందో నన్నట్టుండే పంట్లాం, ఆ పంట్లాం కొసలకి అంటుకుంటాం పాలిష్ చేసిన నల్లటి బూట్లు తొడిగేసి, అరంగుళం కన్నా ఎక్కువ ఎదగని తల వెంట్రుకల్ని అంబాజీపేట ఆముదంలో ముంచేసి, పెళ్ళినాడు అత్తారింట్లో అలిగి అలకపాన్పు ఎక్కి సాధించుకున్న- కాదు ఆర్జించుకున్న సెకండ్ హాండ్ స్కూటర్ ఎక్కి 'ఢుర్' మని ఆఫీసుకొచ్చేస్తాడు. ఆ మాట కొస్తే ఆఫీసుకన్న మాటేమిటి? ఎక్కడికైనా అలాగే వచ్చేస్తాడు.

అరెరె ఇంత చెప్పి, అసలు విషయం చెప్పడం మర్చిపోయానే.

ఆఁ అయినా,మరీ అంత పెద్ద విషయం కాదనుకోండి. ఇంతకీ ఏమిటంటే...

శ్రీ మహా విష్ణువు శేషతల్పం లేకపోయినా పడుకోగలడేమో కాని, మెళ్ళో నాగాభరణం ధరించకుండా పరమశివుడైనా తిరగ్గలడేమో కానీ, తన పొట్టి కాళ్ళ మధ్య పడుతూ, చేతులో ఎవడి అకౌంట్‌లోనో కొన్న విఐపి బ్రీఫ్‌కేస్ వ్రేలాడక పోతే, ఒక్క అడుగు వెయ్యలేడు కనకరాజు. కనకరాజుది కత్తిపూడి.

14-11-84

గోదావరి ఈ దెయ్యగలడు-అసాధ్యుడు.

ఓ రాత్రికి రాత్రి కత్తిపూడి నుంచి రాజమండ్రి చేరిపోయి, మరో సారెప్పుడో రాజమండ్రి నుంచి బెజవాడ పారిపోయి, ప్రస్తుతానికి భాగ్యనగరంలో పర్మనెంట్‌గా సెటిలైపోయాడు.ఆఫీసులో ఆఫీసరు టేబిల్ క్రింద ఉండటమే తప్ప, ఆఫీసరు ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చోలేని బ్రతుకు తెరువు తెలిసి ఉన్నవాడు కనక ప్రస్తుతం మాఆఫీసులో. ఆఫీసర్లలో నంబర్ టు అయ్యాడు, తన నలభ య్యోపడిలో.

నేనిదంతా చెప్పేసరికి, ఈ చరిత్ర కలిగిన కనకరాజు రానే వచ్చాడు కాంటీన్‌లో టీ తాగుతున్న మా దగ్గరికి. ఠపీమని లేచి నుంచున్నాడు నాతోపాటే టీ తాగుతున్న యాదగిరి. ఇక్కడ యాదగిరి గురించి ఒక్క ముక్క.యాదగిరి మ ఆఫీసులో ప్యూను. అంతే కాదు;నే చెప్పబోయే కథకి ముక్తాయింపు యాదగిరిదే. సరే అ దలా వదిలేద్దాం. మళ్ళీ కనకరాజు కథ కొద్దాం.

"ఆఁ ఏమయ్యా,యాదగిరి? ఇక్కడ ఉన్నావే మిటి?" ముందు యాదగిరినే పలకరించాడు కనక రాజుగారు.

కొత్తగా గౌరవవాచకం చేరిందేమిటాని ఖంగా రు పడద్దు. దానికి రీజనుంది. ఎంత చెడ్డా ఆఫీసరు.పైగా ప్రస్తుతానికి దగ్గరగా ఉన్నాడు. బావుండదు మరి, ఏ మంటారు? ఆయన ప్రశ్నకి సమాధానంగా యాదగిరి వెర్రి నవ్వు నవ్వాడు. నన్ను మాత్రం ఎందుకనో నోటితో ప్రశ్నించలేదు. నా వైపు తిరిగి కళ్ళెగరేశారు. సమాధానంగా నేను చేతిలోని టీ కప్పు చూపించి చిన్న నవ్వు నవ్వాను. ఆయన మాత్రం నిరాశగా మొహం పెట్టి,యాదగిరి కూర్చున్న కుర్చీని ఓ సారి చేత్తో తడిమి వెనక్కి తిరిగి బయటికి నడిచారు. ఎందుకు వచ్చినట్టు? ఎందుకు వెళ్ళినట్టు? నా కేమీ అర్థంకాలేదు. అదే ఎక్స్‌ప్రెషన్‌తో మొహం పెట్టి యాదగిరి వైపు తిరిగాను. నా పరిస్థితి అర్థం చేసుకొని యాదగిరే మొదలెట్టాడు." ఆయన రాకకి కారణం ఇదిగో నా పెరిగిన జుట్టులోను, ఈ చిరిగిన చీరముక్కలోనూ ఉంది"అంటూ తన కుర్చీ మీద వేసి ఉన్న చీరముక్కని చూపించాడు. నాకు ఇంకా అయోమయంగానే ఉంది పరిస్థితి. అదే చెప్పాను. "ఏంలే ద్సార్! దూరం నుంచి చూస్తే నా పెరిగిన జుట్టు అడదాని జుట్టులాగా కనిపించి ఉంటుంది. (ఇక్కడో మాట చెప్పాలి మీకు- యాదగిరి తిరుపతి మొక్కు ఉందని జుట్టు పెంచుతున్నాడు లెండి) పాత చీర గుడ్డ పైటకొంగులా కనిపించి ఉంటుంది. అందుకే నోరు తెరుచుకొని, నాలుక బైటకి వ్రేలాడేసి చొంగ కార్చుకుంటూ వచ్చేశాడు" అన్నాడు. ("రు"కారంనుంచి "డు" కారానికి వచ్చేశాం అనుకుంటున్నారా? కథానాయకుడు కాంటీన్ దాటాడు మరి. ఇక్కడ మరో విషయం ఉంది. పరోక్షంలో ఈ కథానాయకుణ్ణి ప్రతి వాళ్ళు 'డు' చేర్చి చెబుతారు అంటే ఇతగాడి మీద ఎవరికీ సదభిప్రాయంలేదని గ్రహించాలి).యాదగిరి చెప్పింది విని కాంటీన్ అదిరిపోయేలా నవ్వాను. ఆ నవ్వుకి, కాష్‌బాక్స్ ముందు కూర్చుని కునికిపాట్లు పడుతున్న శివానందం అదిరి ఆ బాక్స్ మీద పడ్డాడు. ఆ బాక్స్ అతగాడి కాలి మీద పడింది. అంతే, శివానందం కెవ్వుమన్నాడు.

నగం తెరుచుకుంది తలుపు. ఆ తలుపు

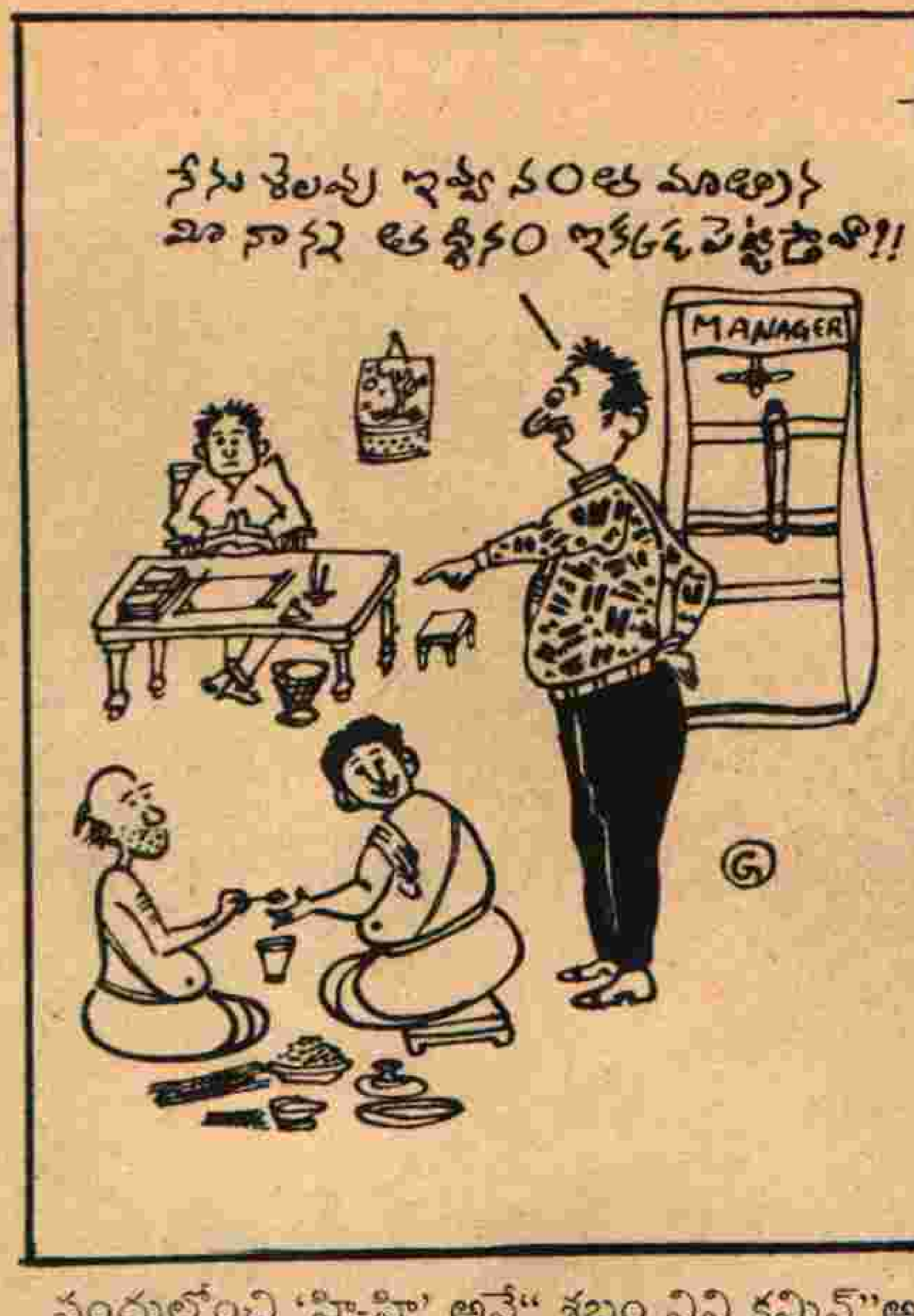

సందులోంచి 'హి-హి' అనే" శబ్దం విని కమిన్"అన్నాడు ఆఫీసర్. (ఈ సదరు ఆఫీసర్‌గారే మా ఆఫీసులో నంబర్ వన్.) 'హి-హి' శబ్దం మరోసారి రిపీట్. నగం వరకు ఎత్తిన చేత్తో సెల్యూట్. తర్వాతఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు కనకరాజు. ఇలా కూర్చున్నప్పుడల్లా సందిగ్ధంలో పడిపోతూ ఉంటాడు కనకరాజు. అదేమంటే, ఇలా ఆఫీసర్ గదిలోకి వచ్చినప్పుడు,ఎప్పటిలాగా టేబిల్‌కింద చేరిపోవాలో, లేక తను నెంబర్ టు కనక ఠీవిగా కుర్చీలో కూర్చోవచ్చో తెలియక తికమక పడిపోతూ ఉంటాడు. అందుకే అటు టేబిల్ క్రిందికి, ఇటు ఠీవికి మధ్యస్థంగా ఒదిగిపోయి కుర్చీలో కూర్చుంటాడు. ఇప్పుడూ అలాగే కూర్చున్నాడు.

"వాట్,కనకరాజు, వాటీజ్ దిస్" అన్నాడు ఆఫీసర్ కోపంగా. హి-హి శబ్దం సగంలో ఉండగానే,ఆఫీసర్ చీదరింపుగా." నాన్సెన్స్! నా క్కావలసింది ఇకిలింపులు, నకిలింపులు కాదు... పని. ఆ అర్జంట్ ఫైల్ పంపమని రెండు రోజులైంది చెప్పి. దాని సంగతి ఏంచేశావ్?"

"అదికాదు,సార్! దానికి సంబంధించిన నోట్ ఒకటి డ్రాఫ్టె చెయ్యమని సుబ్బారావ్‌కి చెప్పాను,సార్! సుబ్బారావ్ ఇంకా ఆ నోట్ నాకింకా పుటప్ చెయ్యలే ద్సార్. మళ్ళీమోనండీ ఆ సుబ్బారావు ఆఫీసులో సరిగ్గా పనిచేసి చావడండి. చెయ్యక పోతే పోయాడు అని నేను వూరుకుంటే, తనూరుకోడండి. మరేమో విశాలాక్షితోను, మళ్ళీమో చెంచల తోను, ఇంకా ఆ అమ్మాయిలేదండి-రంగమణి... ఆ అమ్మాయితోను కూర్చుని కథలైప్తాడండి -కథలూ. అయ్‌బాబో! ఇదేటయ్యా ఇలాగైతే నీ భవిష్యత్తు పాడైపోతుందని చేప్పేసి చెప్పానండి. వింటాడా? వినడండి.

"మరేమో అది లేదండీ అది..." అదేమిటో గుర్తురాక తడుముకొంది కనకరాజు కంఠం.

"ఏమిటది"? చిరాగ్గా ఊడిపడింది ఒక్కమాట ఆఫీసర్ గొంతులోంచి.

"అదే,సార్,సామెత...'తాచెడ్డ కోతి వనమెల్లా చెరిచిందని' ఈ సుబ్బారావు తను పని ఎగ్గొట్టడమే కాకుండా- ఆ విశాలాక్షి, చెంచల, రంగమణి కూడా పని చెయ్యకుండా- చెడగొడుతున్నాడండి. అతగాడు ఆఫీసులో ఉన్నంత సేపు, అతని నోటికే తప్ప, టేబిల్ మీద ఉన్న ఫైళ్ళకి కదలిక లేదండి "అంటూ సుబ్బారావు మీద ఫిర్యాదుల లిస్టు సహస్రనామంలా చదివేశాడు.

(పాఠక మహాశయులూ! ఇక్కడ మీ కో చిన్నమాట చెప్పాలి. కనకరాజు చదివిన ఫిర్యాదుల సహస్రనామం విన్నాక, ఈ ఫలానా ఆఫీసులో ఆ సదరు సుబ్బారావ్ ఒక చీడపురుగని, లలనా మణులంతా, సుబ్బారావు కబుర్లవల్లే పని చెయ్యడంలేదు అని మీరనుకుంటే, మీరంతా పప్పులో కాలేసినట్లే అని మనవి చేస్తున్నాను.)

* * *

ఐదు నిమిషాల క్రిందట గోడ గడియారం ఏడు గంటలు కొట్టింది. అప్పటికి ఆఫీసు పని పూర్తి చేసి, సీట్లోంచి లేచాడు కనకరాజు. బ్రీఫ్‌కేసు చేతబట్టుకొని, లైట్ ఆఫ్ చేసి గది బయటికి నడిచాడు. టకటక మంటూ మెట్లు దిగి, ఆఖరి మెట్టుమీద ఒక్కక్షణం ఆగాడు కనకరాజు. కానీ టకటక శబ్దం ఆగలేదు. అతనికి అప్పు డర్థమైంది-క్రింద గదిలో ఇంకా ఎవరో టైపు చేస్తున్నారని. ఎవరయ్యుంటారబ్బా ! బుర్ర గోక్కుంటూ అటుగా నడిచాడు కనకరాజు. గుమ్మంలోనే ఆగిపోయాడు. ఎదురుగా జ్యోతి-కుర్చీలో కూర్చుని టైపు చేస్తోంది. పైట కాస్త జారిపోయింది. అలసట మొహంలో తెలుస్తున్నా, అతి సీస్పడుగా టైపు చేస్తోంది. లోడ్ చేసిన పేపర్ పూర్తయి పోవడంతో అది కాస్తా తీసేసి, మరో పేపర్ కోసం డ్రాయర్ లాగబోతూ గుమ్మం వంక చూసింది జ్యోతి. ఒక్కక్షణం ఖంగారు పడింది. తెరుచుకున్న నోరు, వేలాడేసిన నాలుక, కారుతున్న చొంగ... వెకిలి నవ్వుతో తననే చూస్తునుంచున్నాడు కనకరాజు. అంతలోనే ఖంగారు తమాయించుకుని "రండి,సార్" అంది జ్యోతి.

అన్నదే తడవుగా ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో సెటిలైపోయాడు కనకరాజు.

"ఇవేవో చాలా అర్జంటు కాగితాలట. ఈ పని పూర్తిచేసి మరీ వెళ్ళమన్నాడు సుబ్బారావుగారు. అందుకనీ..." సాగదీస్తూ సగంలోనే ఆపింది జ్యోతి.

ఆ కాగితాల అర్జెన్సీ ఏమిటో కనకరాజుకి బాగా తెలుసు. అవి రెడీ కాలేదనే మధ్యాహ్నం తను ఆఫీసర్ చేత మొహం వాచేలా చీవాట్లు తిన్నాడు. అప్పటి కా తప్పంతా సుబ్బారావు నెత్తిన వేసి మొహం మాడ్చుకొని బయటికి వచ్చాడు. అంతేకాదు, వచ్చీరాగానే సుబ్బారావుని పిలిచి, తను ఆఫీసర్ దగ్గర తిన్న తిట్లన్ని అతగాడికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసేసి, తను అనదల్చుకున్న నాలుగూ అనేసి గానీ శాంతించలేదు. అయినా ఆ విషయాలేమీ గుర్తులేవు కనకరాజుకిప్పుడు.

"ఆఁ ఎంత అర్జంటైతే మాత్రం, ఇలా ఆఫీసు అయిపోయిన తర్వాత చీకటి పడే వరకు ఉండి టైప్ చెయ్యమంటాడా? ఉండు రేపు నేను కనుక్కుంటాను సుబ్బారావుని" అన్నాడు.

"అదికాదు. సార్ ! సాధారణంగా సుబ్బారావ్‌గారు ఎప్పుడూ అర్జంట్ అని చెప్పరు. అలా చెప్పారంటే ఇవి ఎంత అర్జంటో,ఏమో?" నీళ్ళు నమిలింది జ్యోతి.

"దీంట్లో కొంపలు మునిగే విషయం ఏమీలేదు. రేపు ప్రొద్దున్నే వచ్చి పూర్తిచెయ్యొచ్చు. పద పద" అన్నాడు కనకరాజు.

ఇక తప్పలేదు జ్యోతికి. ఆ కాగితాలన్నీ ఫైల్‌లో పెట్టి, డ్రాయర్ తాళంవేసి, తన వెనక కిటికిలో ఉన్న ఖాళీ టిఫిన్ డబ్బా హేండ్‌బాగ్‌లో వేసుకొని, బయలుదేరడానికి ఉపక్రమించింది.

"అన్నట్టు,జ్యోతీ! ఇవాళేమో శ్రావణ శుక్రవారం కదా! నువ్వు పూజ అదీ ఏం చేసుకోలేదా?" అడిగాడు.

"చేశాను... ఆఫీసుకొచ్చేముందు ప్రొద్దున్నే చేసేసుకున్నాను" అంది.

"మావాళ్ళకైతే సాయంత్రం పూట పేరంటాలు.అవీ ఉంటాయి. మరేమేనేమో మీకు అవేం ఉండవా?" అన్నాడు.

'పేరంటాలు-గాడిదగుడ్డూ...ఇవన్నీ వీడికెందుకో?'.అనుకుంది జ్యోతి మనసులోనే.

"మావైపు ఎంచక్కా శ్రావణ మాసంలో సాయంత్రం అయ్యేసరికి పేరంటాళ్ళంతా ఇంతింత పట్టు చీరలూ అవీనేమో కట్టేసుకొని, ఈ యింటి నుంచి ఆ యింటికి తిరుగుతుంటారు. మరి మీ వైపు ఇలాంటివన్నీ ఉండవా?" మళ్ళీ ప్రశ్న.

'అన్నీ ఆడంగిబుద్ధులు' మనసులో సణుక్కుంటూనే ఓ వెర్రి నవ్వు పడేసింది సమాధానంగా.

ఇద్దరూ ఆఫీసు బిల్డింగ్ దాటి కాంపౌండ్‌లోకి వచ్చారు.

చుట్టూ చూశాడు కనకరాజు. అప్పటికే బాగా చీకటి పడింది. గేటులో లైటు మాత్రం వెలుగుతోంది.

"అయ్యో బాగా చీకటైపోయిందే. మీ ఇంటి దగ్గర ఏం కంగారు పడుతున్నారో ఏంటో? నేను దింపేస్తాను పద" అన్నాడు.

గతుక్కుమంది జ్యోతి.'ఈ జిడ్డు ఘటం యిప్పుడు యింటిదాకా సిద్ధం అవుతాడులా ఉంది.' మనసులోనే తిట్టుకుంటోంది.

"పద గేటు దగ్గర నుంచో.నేను స్కూటర్ తెస్తాను" అంటూ షెడ్ వైపు నడిచాడు కనకరాజు.

గేటు దాటి రోడ్డు మీద నుంచుంది జ్యోతి.

స్కూటర్ తేసుకుంటూ గేటు దగ్గరి కొచ్చాడు కనకరాజు. రైలు వచ్చే ముందు, వెళ్ళి పోయిన తర్వాత సిగ్నల్ రెక్క పడటం, లేవటం ఎంత యాంత్రికంగా జరుగుతుందో అంత యాంత్రికంగా లేచి నుంచుని, మళ్ళీ కూచున్నాడు గేటు దగ్గర ఉన్న వాచ్ మన్, కనకరాజుని చూసి.

దగ్గర దాకా వచ్చాక, కనకరాజుతో అంది జ్యోతి-'ఫర్లేదుసార్!నేను ఏ ఆటోలోనో వెళ్ళిపోతాను. మీరు వెళ్ళిపొండి.సార్, మీకు లేటవుతుంది"అని.

"అదే-అదే మీ అందరికి నేమో మనీ వాల్యూ తెలియకుండా పోయింది. ఇప్పుడు ఆటోలు ఎంత పెరిగిపోయాయో తెలుసా? పైగా ఇంత చీకటి పడ్డాకా, ఒక్కర్తెవి ఆటోలో వెడతావా? భలేదానివేలే! అయినా, నాకు అటు బజార్లో కొంచెం పనుంది. మీ యిల్లు అక్కడేగా? దింపేసి, నా పని చూసుకొని వెళ్ళిపోతాను. ఎక్కెక్కు" అన్నాడు కనకరాజు.

ఇక తప్పలేదు జ్యోతికి. అయిష్టంగానే ఎక్కింది.

' బావుంది సంబరం' అనుకున్నాడు వాచ్‌మన్ దూరం నుంచే. 'డుర్' మంటూ బయలుదేరింది కనకరాజు స్కూటర్.

* * *

కీచుమంటూ సడన్ బ్రేక్‌తో ఆగింది స్కూటర్.

అదిరి పడింది యామిని.

అదిరిపడి అంతలోనే తేరుకుంది.

తేరుకుని స్కూటర్ వైపు తేరిపార చూసింది.

చూసి మనసులోనే మొదలు పెట్టింది అష్టోత్తరం (తిట్లతో).

స్కూటర్ మీద కూర్చుంటే నేల కందని పొట్టి కాళ్ళను, అవస్థ పడుతూ నేలకానించి, స్కూటర్ మీద తానేదో విలాసంగా కూర్చున్నట్టు ఫీలయిపోతూ "ఏంటీ ఇక్కడున్నావ్?" అంటూ సంభాషణ ప్రారంభించాడు కనకరాజు.

మనసులో చదువుతున్న అష్టోత్తరానికి రెండు క్షణాలు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టి పెదవుల చివర నుంచి ఒక చిన్న చిరునవ్వు విసిరింది యామిని. ఇంతలోనే కనకరాజు., యామిని చేతులలో ఉన్న చంటాడి మీదికి మళ్ళించాడు టాపిక్-" అన్నట్టు ఈ మధ్య వీడికే కదూ అన్నప్రాశన చేశావు. ఆ రోజు చూసినప్పుడు గుమ్మడి గింజలా ఉండేవాడు, ఇదేమిటి లా దోసగింజలా అయిపోయాడు. దిష్టి తగిలిందేమో వెధవకి...కాస్త దిష్టి తీసి అవతల పారెయ్యక పోయావా?"

"అబ్బే అదేం లేదండి- ఈ మధ్య వారం పది రోజులుగా ఒకటే దగ్గు, జలుబూనూ. తిండి తింటంలేదు. పాలు తాగటం లేదు.అందుకే ఇలా తయారయ్యాడు" అంది యామిని.

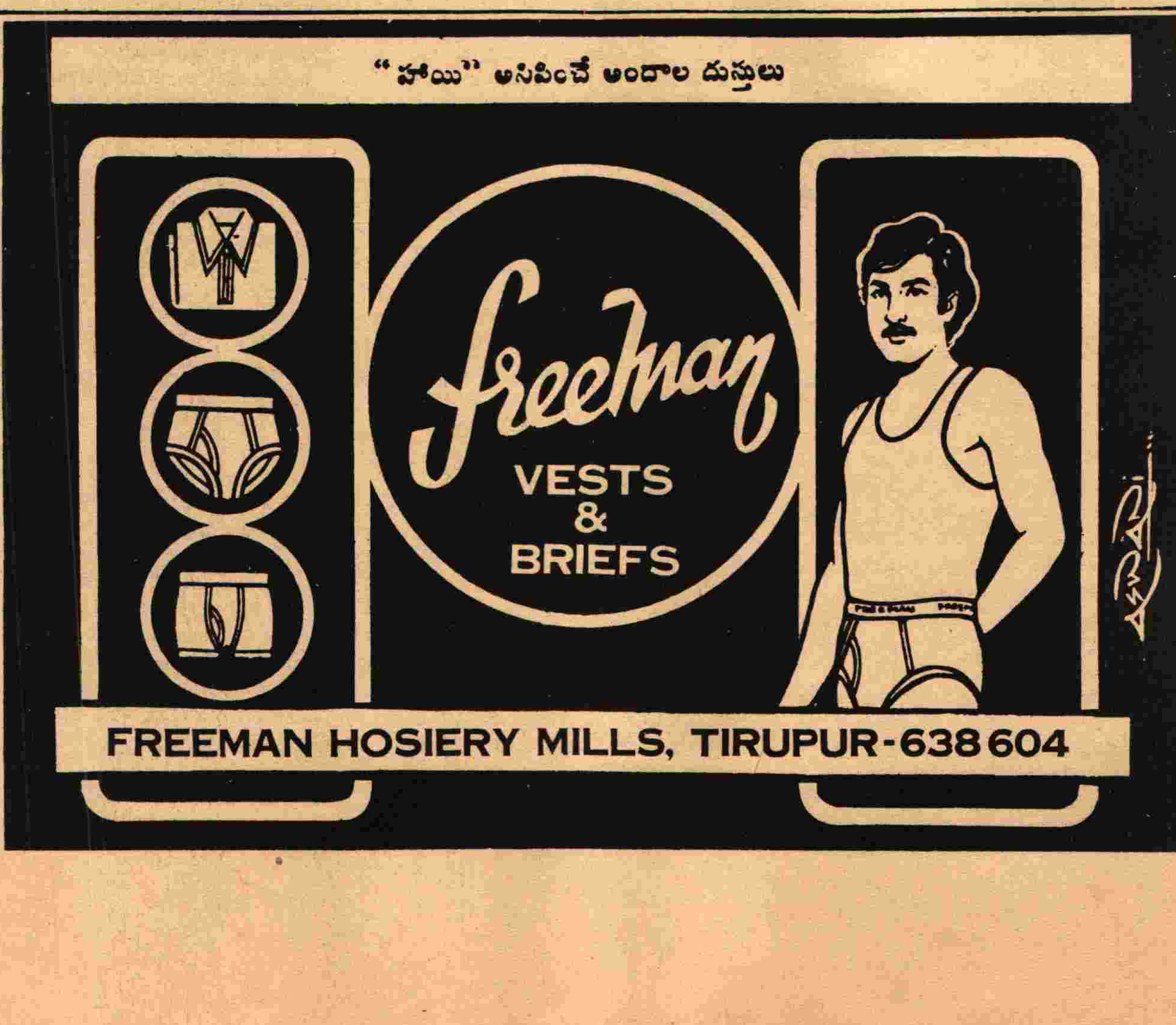

డుంబు

-బుజ్జాయి

"ఏరా నాన్నా.నీకు దగ్గువస్తోందా? పావం-మందేసుకో- తగ్గిపోతుందేం? చీచీ" అన్నాడు కనకరాజు.

నవ్వు మానేసి కెవ్వుమన్నాడు చంటాడు.

"తప్పమ్మా ఏడవ కూడదలా !"అంటూ చంటాణ్ణి సముదాయిస్తోంది యామిని.

అవస్థపడుతూ అలా స్కూటర్ మీద నుంచో లేక క్రిందికి దిగి. స్టాండ్ వేశాడు. వేసి 'హమ్మయ్య' అనుకున్నాడు కనకరాజు. చూసి 'చచ్చాన్రా' అనుకుంది యామిని.

"అవును గానీ.యామినీ. ఇంకా ఇక్కడే నుంచున్నావేమిటి? ఆఫీసుకి రావడం లేదూ?" అన్నాడు.

"అదేంటండీ ఇవాళ అఫీసుకి సెలవు పెట్టాను కదా నిన్న మీరేగా గ్రాంట్ చేశారు" అంది.

"అవును కదూ!" బుర్రగోక్కున్నాడు."అద్సరే నువ్వు ఇక్కడున్నావేమిటీ?" అన్నాడు.

'ఇక లాభంలేదు. వదిలేలా లేడు ఈ జిడ్డు' అని మనసులోనే అనుకుని. చంటాడి కేసి చూసి-"ఏంటమ్మా చెయ్యి ఊపుతున్నావ్ ఓహో అంకుల్‌కి టాటా చెబుతున్నావా?" అంది ఆ విధంగానైనా వదిలించుకోవాలని.

"ఓర్ని నీ కప్పుడే ఎన్ని విద్య లొచ్చాయిరా! షేక్‌హాండ్ కూడా యిస్తావా?" అంటూ వాడి బుగ్గ మీద చిన్న చిటికేశాడు."ఇంతకీ చెప్పనేలేదు. నువ్వు ఇక్కడున్నావేమిటి?"మళ్ళీ మొదటికే వచ్చాడు కనకరాజు.

తప్పలేదు యామినికి."ఇవాళ మా ఆయన ఫాక్టరీకి సెలవ్ కదా-అందుకని నేనూ సెలవ్ పెట్టాను. ఇద్దరం కలిసి మార్నింగ్ షో సినిమా కెడదామని వీడిని తీసుకొని బయలు దేరాం. తీరా ఇంతవరకు వచ్చాకా. స్కూటర్‌కి క్లచ్‌వైరు తెగిపోయింది. అది బాగుచేయించుకొని వస్తానని అదిగో ఆ వర్క్‌షాపు కెళ్ళారు" అంటూ రోడ్డు కవతల కొంచెం దూరంలో ఉన్న వర్క్‌షాపు వైపు చూపించింది యామిని.

"ఓహో అదా సంగతి" అన్నాడు కనకరాజు.ఇక బాతాఖానీ కొట్టడం అనవసరం అనుకుని."వస్తాను.యామిని.ఆఫీసుకి లేటైపోతోంది" అని ఒక్క కిక్‌లో స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసి ఆఫీసు దారి పట్టాడు కనకరాజు.

ఆఫీసులో తన గదిలోకొచ్చి బ్రీఫ్‌కేస్ టేబిల్ మీద పెట్టి కుర్చీలో కూర్చోగానే యాదగిరి ప్రవేశించాడు."సార్! అయ్యగారు రమ్మంటున్నారు."

కనకరాజు విలాసంగా కళ్ళెగరేశాడు ఏమిటి సంగతి? అన్నట్టుగా.

"విషయం తెల్దుగానండి. వచ్చిన దగ్గరనుంచీ అగ్నిహోత్రంలా మండిపడుతున్నారండి అయ్యగారు" అన్నాడు.

టేబిల్‌మీద ఉన్న బాల్‌పెన్ తీసుకుని చెవిలో మెలిపెడుతూ ఆఫీసర్ గదిలో కెళ్ళాడు కనకరాజు.

"వాట్.కనకరాజు! వాటీజ్ దిస్?" మీరిక్కడ ఒక రెస్పాన్సిబుల్ పొజిషన్‌లో ఉన్నారు. అవునా? మరి మీరే ఇలా ఆఫీసుకి లేటుగా వ స్తే ఎలా?" అన్నాడు ఆఫీసర్.

ఆఫీసుకొచ్చేదోవలో యామిని కనిపించిన ఉదంతం చెప్తే మరింత తిడతా డనుకొని. "మరేమోనండీ... ఇవాళ మా ఆవిడకి కొస్త ఒంట్లో బావులేదు. అందుకని నేనే కాస్త వంట అదీ చేసుకొనీ"..." నసిగాడు కనకరాజు.

"ఊఁ అదిసరే. ఆఁ అర్జంట్ ఫైల్ ఇవాళ డిస్పాచ్ అయిపోవాలని నిన్ననే చెప్పాను. దాని సంగతేం చేశారు?" అన్నాడు ఆఫీసర్.

"అదా! అదీ. అదేమో. ఆఁ కొన్ని కాగితాలేవో టైప్ చేయించవలసి ఉంటే. ఆపని చేయించమని సుబ్బారావ్‌కి చెప్పాను. చేయించాడో.లేదో ఇప్పుడే పిలిచి కనుక్కుంటాను." అన్నాడు కనకరాజు.

"సుబ్బారావుకి చెప్పడం ఏమిటి? మన ఆఫీసులో టైపిస్టు లేదా?" అడిగాడు.

"ఉందండి - పేరండి - జ్యోతండి." చెప్పాడు.

"మరి ఆపేరు చెప్పక. సుబ్బారావ్ అంటావేమిటి?" అడిగారు ఆఫీసర్.

"మరి. మరేమో. మరేమోనేమో ఆ వన్డేయించమని సుబ్బారావ్‌కి చెప్పానండి" అన్నాడు.

"అది తెలుసయ్యా నాకు. అయినా అతను చెప్పాట్ట ఆ అమ్మాయికి కాస్త ఆలస్యమైనా సరే ఆ పని పూర్తిచేసి మరీ ఇంటికి వెళ్ళమని కానీ.ఆ జ్యోతి అది పూర్తి చెయ్యలేదుట.ఇలా అయితే ఎలా?" అడిగాడు.

"ఆఁ అవునాండీ! ఈ సుబ్బారావే వాళ్ళకి మొదటినుంచీ అలుసిచ్చాడు. ఆఫీసులో వాళ్ళతో ఎప్పుడూ ముచ్చట్లు చెపుతూ కూర్చుంటాడండి. మరేమో వాళ్ళేమో ఇతనిమాట ఎలా లక్ష్య పెడతారండి. అందుకే సుబ్బారావుకి నేను చాలా మాట్లు చెప్పానండి - ఏమయ్యా అలా ఎప్పుడూ ఆడవాళ్ళతో ముచ్చట్లెట్టుకొని కూర్చోకు అని. అతగాడు వింటేనాండి. విన్లేదండి. చూడండి ఇప్పుడేమైందో?" అంటూ చెప్పుకుపోతూనే ఉన్నాడు కనకరాజు.

ఉగ్రుడై పోయాడు ఆఫీసర్."విల్ యు ప్లీజ్ షటప్!ఈమధ్య చాలాకాలంగా గమనిస్తున్నాను. నేను ఏమడిగినా. దానికి కారణం సుబ్బారావ్ అని చెబుతున్నావ్!మన ఆఫీసులో సుబ్బారావ్ తప్ప మరెవరూలేరా?" అడిగాడు.

ఎందుకండి? ఉన్నారండి! విశాలాక్షి. జ్యోతి. వెంకట్రావ్. యామిని. రంగమణి. ఇంకా . . ." తడుముకున్నాడు కనకరాజు.

"మరి వాళ్ళంతా ఏం జేస్తున్నట్టు. ప్రతిసారీ ఈ సుబ్బారావ్ పేరు మాత్రమే చెప్తావేంటి?" అని మొదలుపెట్టి నోటి కొచ్చినట్లు చెడామడా దులిపేశాడు. ఇందాక యాదగిరి ఆఫీసరు అగ్నిహోత్రంలా మండిపోతున్నాడు అన్న మాటలు అక్షరాలా నిజమనిపించింది కనకరాజుకి మనసులో.

"ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి కంప్లైంట్స్ చెయ్యొద్దు .యు కెన్ గో నౌ" అన్నాడు ఆఫీసర్ చివరిగా.

మాడిపోయిన పనసపిక్కలా మొహం పెట్టుకొని బయటికివచ్చాడు కనకరాజు. ఆఫీసర్ గదిబయట స్టూల్‌మీద కూర్చుని ఉన్న యాదగిరి లేచినుంచున్నాడు. కనకరాజుకి పరిస్థితి అయోమయంగా ఉంది. ఎప్పుడు. ఏం వచ్చినా కారణం సుబ్బారావ్ అని చెప్పగానే 'వూరుకునేవాడు. అలాంటిది ఇవాళ సుబ్బారావ్ పేరెత్తగానే పెట్రేగిపోయాడేమిటి?' అనుకున్నాడు మనసులో. ఆమాటే అన్నాడు యాదగిరితో."ఏమయ్యా. యాదగిరి! ఈయనేమిటి ఎప్పుడూలేనిది సుబ్బారావ్ పేరెత్తగానే నామీద మండిపడతా డేమిటి?"

యాదగిరి చటుక్కున కనకరాజు చెవిలో గొణిగాడు."మీకు తెలియదా. సార్! ఆఫీసర్‌గారి రెండో అమ్మాయిని సుబ్బారావ్ గారికి ఇవ్వడానికి నిన్న సాయంత్రమే నిశ్చయతాంబూలాలు పుచ్చుకున్నారు.

"ఆఁ" కనకరాజు నోరు తెరుచుకుంది - నాలుక వేళ్ళాడుతోంది - చొంగ కారుతోంది - కాని.ఎదురుగా అమ్మాయి మాత్రం లేదు. కొంగుజాడ అంతకన్నా లేదు.

✱